

Odkryto nowy rozdział „Ewangelii według św. Mateusza”

26 grudnia 2023

Nowe badania przeprowadzone przez Gregory'ego Kessela, mediewistę z Austriackiej Akademii Nauk, rzucają nowe światło na ewangeliczne teksty. Projekt Sinai Palimpsests, w ramach którego badacze starają się odzyskać teksty wymazane i przepisane przez skrybów w średniowieczu, umożliwił odkrycie nowego rozdziału „Biblii” w tłumaczeniu „Ewangelii Mateusza” liczącym 1750 lat.

Niedawno odkryto nowy fragment tłumaczenia „Ewangelii Mateusza”, datowany na około 1750 lat. Odkrycie to zostało dokonane przez badaczy z Österreichische Akademie der Wissenschaften (Austriacka Akademia Nauk), w tym przez mediewistę Grigory'ego Kessela, który zastosował fotografię ultrafioletową do analizy rękopisu przechowywanego w Bibliotece Watykańskiej.

Dzięki fotografii ultrafioletowej udało się odkryć ukryty tekst w palimpsestach. Palimpsesty, będące rękopisami, w których wcześniej napisany tekst został wymazany lub zeszkrobany, a następnie ponownie wykorzystany, są istotnym źródłem historycznym, często odkrywającym zaginione dzieła literatury i historii.

Znalezisko Kessela jest wyjątkowe, ponieważ zawiera tłumaczenie starsze o sto lat od najstarszych znanych tłumaczeń greckich, w tym „Kodeksu synajskiego”. „Syryjska tradycja chrześcijańska zna kilka tłumaczeń „Starego” i „Nowego testamentu”. Do niedawna wiadomo było, że tylko dwa rękopisy zawierały starosyryjskie tłumaczenie »Ewangelii«” – wyjaśnia Kessel. Jego odkrycie pokazuje, jak produktywna i

ważna może być interakcja nowoczesnych technologii cyfrowych i badań podstawowych podczas pracy ze średniowiecznymi rękopisami.

Fragment, który jest jednym z najstarszych świadectw starosyryjskiej wersji „Nowego testamentu”, został odnaleziony na indywidualnych stronach rękopisu. Odnaleziono go, stosując ultrawioletową fotografię na trzeciej warstwie tekstu, czyli na tzw. palimpsestach. Palimpsesty to rękopisy, na których wcześniej napisany tekst został wymazany lub zeszkrobany, a następnie ponownie wykorzystany. W średniowieczu pergamin był rzadkim towarem, szczególnie na pustyni, dlatego rękopisy były często wymazywane i ponownie wykorzystywane.

Ten konkretny fragment został napisany po raz pierwszy w III wieku naszej ery i przepisany w VI wieku. Zawiera tłumaczenie fragmentu „Ewangelii Mateusza” od 11:30 do 12:26, przetłumaczonego na starosyryjski ponad tysiąc lat temu. Język syryjski jest dialektem aramejskim, który wyłonił się w I wieku naszej ery z lokalnego dialektu aramejskiego, mówionego w starożytnej Osroene z centrum w mieście Edessa. W okresie wczesnochrześcijańskim stał się głównym językiem literackim różnych aramejskojęzycznych społeczności chrześcijańskich w historycznym regionie starożytnej Syrii oraz na całym Bliskim Wschodzie od I wieku do średniowiecza.

Tradycja chrześcijaństwa syryjskiego zna kilka tłumaczeń „Starego” i „Nowego testamentu”. Do niedawna wiadomo było, że tylko dwa rękopisy zawierały starosyryjskie tłumaczenie Ewangelii. Jednak fragment odkryty przez Kessela jest jedynym znanym śladem czwartego manuskryptu, który poświadcza starosyryjską wersję i oferuje unikalny wgląd w bardzo wczesną fazę historii transmisji tekstowej „Ewangelii”.

Claudia Rapp, dyrektor Instytutu Badań Średniowiecznych przy ÖAW, chwaliła pracę Kessela, wyjaśniając, że tłumaczenie syryjskie zostało wykonane co najmniej stulecie przed najstarszymi zachowanymi manuskryptami greckimi, w tym

„Kodeksem synajskim”. Najwcześniejsze zachowane manuskrypty z tym tłumaczeniem syryjskim pochodzą z VI wieku i są zachowane w wymazanych warstwach, tzw. palimpsestach, nowo napisanych pergaminowych kartach□□.

Tłumaczenie po raz pierwszy napisane w III wieku naszej ery, nie zostało jeszcze opublikowane w całości, ale zawiera nieco więcej szczegółów niż greckie tłumaczenie rozdziału 12 „Ewangelii Mateusza”. W greckim tłumaczeniu zdanie brzmi: „W owym czasie Jezus przechadzał się w sabbat po miejscach zielonych, a uczniowie jego odczuli głód, zaczęli zbierać zboża i je jeść”, a tłumaczenie na język syryjski kończy się słowami „zaczęli zbierać zboże, własnoręcznie je mielić i tak zostało”.

Gregory Kessel dokonał wielkiego odkrycia dzięki swojej głębokiej znajomości starożytnych tekstów i pism syryjskich. Odkrycie to ma fundamentalne znaczenie dla zrozumienia historii chrześcijaństwa i pokazuje, jak zaawansowane technologie mogą przyczyniać się do odkrywania zaginionych fragmentów historii.

Źródło: InneMedium.pl